

[Justitsministeren]

og allerede på et meget tidligt tidspunkt af sagens forløb, nemlig i april måned, blev spørgsmålet om udvisningsbeslutningens forenelighed med bestemmelserne i den europæiske menneskerettighedskonvention indbragt for kommissionen i Strasbourg. Som tidligere nævnt blev den indgivne klage afvist, idet kommissionen fandt klagen grundløs, for så vidt som man havde påberåbt sig konventionens artikel 3 om umenneskelig behandling. Endvidere fandt kommissionen, at bestemmelsen i konventionens artikel 6, stk. 1, om domstolsbehandling var uanvendelig i det foreliggende tilfælde. Folketingets retsudvalg blev efter det for mig foreliggende orienteret om kommissionens afgørelse, så snart den forelå, og fik i forbindelse hermed tilsendt kopi af en telexmeddelelse fra kommissionen om afgørelsen.

Senere, nemlig efter at udvisningen rent faktisk havde fundet sted, blev der i en henvendelse fra Amnesty International bl. a. rejst spørgsmål om forholdet til FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder. Disse spørgsmål er behandlet i en notits af den 29. august, som jeg har forstået ligeledes er sendt til retsudvalget.

Idet jeg henviser til dette materiale, må jeg fortsat fastholde, at der ikke i forbindelse med udvisningen af den mexikanske statsborger på noget tidspunkt er handlet i strid med de nævnte konventioner.

Denne forespørgselsdebat har to led, den konkrete sag om Martinez og det principielle og generelle spørgsmål om ændringer i udlændingelovgivningen.

Om den konkrete sag må jeg gentage, at regeringen har handlet i overensstemmelse med gældende regler, at regeringen har søgt at tage de størst mulige menneskelige hensyn, men at regeringen på grundlag af sikkerheden for samfundet og jo da i høj grad også over for samfundets borgere har følt sig nødsaget til at gennemføre den udvisningsbeslutning, der her er tale om. Det er regeringens ansvar, og regeringen mener ikke at have gjort andet end at have søgt at leve op til dette ansvar.

Når vi så forlader denne sag og går ind i de generelle problemer om de mange afvisnings- og udvisningsproblemer, der rummer dybt ulykkelige forhold for de mennesker og deres familier, det vedrører, så har jeg i dag givet et fuldstændig utvetydigt tilsagn om

aldeles omgående at nedsætte et udvalg, der kan forberede en revision af udlændingeloven. Jeg har i tilknytning til det, for at tage højde for ombudsmandens vurdering af det ønskelige heri, og for at tage højde for de ønsker, der har været fremsat fra denne sal om det ønskelige heri, yderligere lovet, at jeg vil bede dette udvalg om forlods at søge at skaffe om ikke andet så midlertidige retningslinjer, indtil en lovændring kan foreligge, og jeg har understreget min vilje til, indtil det kan ske, at følge dette sagsområde meget nøje.

Jeg må på denne baggrund glæde mig over fru Mimi Jakobsens forslag om motive-ret dagsorden, som jeg på regeringens vegne kan sige ja til, og jeg må på denne baggrund afvise det ændringsforslag til denne dagsorden, der er stillet af hr. Mølgaard.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at kommentere en bemærkning fra justitsministeren. Regeringen har handlet i overensstemmelse med gældende lovgivning, sagde justitsministeren. Det er korrekt. Regeringen har haft ret til at handle, som den gjorde, men den har ingen pligt til at se bort fra de menneskelige hensyn.

Når justitsministeren fortsætter: man har taget størst mulige menneskelige hensyn, så må jeg konstatere, at dér er vi ikke enige. Jeg vil gerne her gentage det, som hr. Wilhjelm var inde på ved at citere Ekstra Bladet fra den 15. oktober, og jeg håber klart, at justitsministeren vil dementere, hvad der står her, nemlig at fordi man har rejst sagen herinde, så har man behandlet Martinez ekstra hårdt. Det siger chefen for fremmedpolitiet. Jeg håber, at det klart kan dementeres – at det har man ikke gjort.

Men tilbage står vurderingen af, om regeringen har handlet med størst mulige menneskelige hensyn, og dér skal jeg tage det sidste eksempel frem. Det er det svar, som er sendt til retsudvalget og er omdelt til retsudvalget den 27. oktober i år, altså for en uge siden. Det er første gang, spørgsmålet bringes ind, og det kan ikke på nogen måde være udtryk for et hensyn til Martinez, idet regeringen dér siger: vi lod ham ledsage af to politibetjente, og det gør vi, når det er nødvendigt af sikkerhedsmæssige grunde, navnlig hensynet